

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Edven. Episcopo, Vngiacen. & sanctae Margaritae Abbatibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

nachos albos & nigros & Priorem de Allavilla Canonicum regularem ordinavit in Ecclesia sua Canonicos. Quod factum tanquam ridiculosum sedes apostolica, cum ad ejus venisset notitiam, revocavit. Præterea quendam nepotem suum, qui profellus ordinem de Corona, ibi in sacerdotali officio & habitu regulari diu fuerat conversatus, extratum inde canonicavit in Ecclesia Cathedrali. Sed Abbas loci, tanquam discretus & providus, ipsum postmodum revocavit ad claustrum. In solennitatibus expressis à canone in majori Ecclesia non deservit. Confirmat Abbates, & tractat causas difficiles, sine Canonorum assensu. Presbyteri & Clerici per ejus insufficientiam capiuntur. Bona ecclesiastica occupantur, & homines sibi & antecessoribus ejus debita & exhibita subtrahunt; & præterea jura quæ prædecessores sui in civitate haec tenus habuerunt, ferè permisit penitus desperare. Sententias quoque à sede apostolica confirmatas præsumpsit auct. * apostolica relaxare, & alia multa committere quibus correctionis debitæ manus celeriter convenit adhiberi. Ideo que fraternitati tuae per apost. scripta mandamus quatenus vocatis ad præsentiam tuam qui fuerint evocandi, inquiras super præmissis omnibus & aliis quæ proposita fuerint, appellatione remota, diligentius veritatem; & quæ inveneris, fideliter redacta in scriptis nobis sigillo tuo signata mittere non postponas; præfigens partibus terminum competentem, quo cum ipso nostro se debeant præsentare conpe-tui, sententiam auctore Domino receptaræ; attentius provisurus quodd mandatum nostrum raliter executioni demandes, quod tua fraternitas meritò possit & beat commendari. Nullis literis &c. veritate tacita. Datum Romæ apud sanctum Petrum III. Kalend. Iunij.

ABBATI ET CONVENTVI
Carilocii.

Epiſt. 132.
Cap. Ex parte.
De temp. ordi.

Ex parte vestra nostro fuit apostolus latui reseratum quodd quidam monachus vester se ad nigros monachos transferens, & habitum nigrum ibidem assumens, ad sacerdotij ordinem in ipso habitu est promotus. Vnde quia in hoc articulo dubitatis utrum in assumptione taliter ordine debeat ministrare, nos hujus-

modi dubietatis scrupulum enodantes, per apostol. vobis scripta mandamus quatenus nisi aliud canonicum ei videbitis obviare, ipsum monachum officium sacerdotis exequi liberè permittatis. Datum Romæ apud sanctum Petrum.

ABBATI VNGIACEN.

Tunc libenter postulata concedimus, quando quod petitur ab equitate non deviat, & pertinetis personæ gravitas morum & vita merita suffragantur. Postulasti siquidem à nobis, dilecte fili, de benignitate tibi sedis apostol. indulgeri, ut in causis Ecclesiae tibi commissæ uti testimonio fratrum tuorum valeas, & eis habeatur fides, sicut consuevit testibus adhiberi. Nos ergo attentes petitionem tuam institutis canonice convenire, quæ in causis civilibus illos testes statuunt assumendos qui negotia ecclesiastica tractaverunt, & de quorum fide non potest aliquatenus dubitari, auctoritate tibi præsentium indulgemus, ut quoties Ecclesia tuae videris expedire, in causis quæ non fuerint criminales, fratres & Canonicos Ecclesiae tuae inducere possis ut perhibeant testimonium veritati. Datum Romæ &c. Kalend. Iunij.

E D V E N. E P I S C O P O,
Vngiacen. & sancte Margarite
Abbatibus.

Licet bona memoria Clemens & Celestinus prædecessores nostri de tuae, frater Episcope, discretionis honestate confisi, solicitudini tuae dederint in mandatis ut tui episcopatus loca religiosa, quæ à sui status integritate collapsa cognosceres, & in quibus religionis observantiam attenderes diminutar, pontificali auctoritate corrigere non differes; ut tamen tua maturitatis correctionem obtineat firmitatem, auctoritatem nostram super hoc & favorem solicite postulasti. Nos igitur considerationem tuam dignis laudibus commendantes, & volentes abbatiam sancti Iohannis Eduensis, quæ in magnam dissolutionem religionis & ordinis collapsa proponitur, per tuae discretionis industriam correctione debita reformari, discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus, quatenus ad locum pariter accedentes, de statu monasterij plenam stu-

Epiſt. 133.
In causis Ec-
clesie & cano-
nicis, Ecclesie
membra te-
mbrantur.

Epiſt. 134.
De restaura-
tione, &
reformâ mo-
naстica dis-
cipula.

deatis elicere veritatem, & quæcunque in capite vel in membris tam circa spiritualia quam temporalia de jure statuenda & corrigenda videritis, auctoritate freti apostol. sublato appellationis obstaculo corrigatis, & faciatis quod à vobis statutum fuerit sine refragatione servari. Nullis literis veritati & justitiae &c. Quod si omnes &c. tu, frater Episcopo, cum eorum altero &c. Datum &c. Kalend. Iunij.

*VV. REMEN. ARCHIEPISCOPO,
sancte Sabine Cardinali, &
Suffraganeis ejus.*

Epij. 235.
Vt per quosq;ā
falsarios confi-
datis Bullas in-
tercipiant.
Cap. Dura lex-
pe. De falsariis.
Vide infra epij.
161.

Dura sæpe mandata & institutiones interdum iniquas à sede apostolica emanere multi arguunt & mirantur, & in hoc ei culpam imponunt in quo sinceras ejus, culpas prorsus ignara, per innocentiam excusatur. Nos etenim circa majora negotia frequentius occupati, & curam universorum ex officio nostro gerentes, per quod sumus omnibus debitores, cùm omnibus apud nos instantibus in continentis satisfacere non possumus, quidam cò quod à semita justitia oberrantes, aut ultra quam perniciem honestas suæ petitionis licentiam extendentes, exaudiri non possunt, in motum propria voluntatis irrumpunt, & ad sua ingenia falsitatis & artes perditionis cum animi exquisita malitia recurrentes, per falsæ astutiam speciei candorem puritatis apostolicae denigrare ac depravare nituntur. Ex cuius falsitatis ingenio quot & quanta mala proveniant, cùm per eam & innocentes quandoque damnentur, & rei ab objectis criminibus absolvantur, necnon & apostolicae sedis laedatur auctoritas, ipsa rei evidens malitia protestatur. Licet autem hujusmodi falsitas aliquandiu possit cum operibus tenebrarum abscondi, tamen quia per eam beatis Apostolis specialiter infertur injuria, ille, à quo in persona eorum Romana Ecclesia auctoritatem super Ecclesias universas accepit, (unde & Bulla nostra, per quam totius negotia Christianitatis aguntur, capitum ipsum charactere praesignatur) perniciem tanti sceleris non patitur in tantum præjudicium eorum diutiū occultari. Accidit enim nuper in Vrbe quod quidam hujusmodi falsitatis astutiam pernicioſius exercentes, in suis fuere iniquitatibus deprehensi; ita quod Bullas tam sub

nomine nostro quam bonæ memoriae Celestini PP. prædecessoris nostri, quas falso confinxerant, & quamplures literas Bullis signatas eisdem invenimus apud eos, ipsosque captos adhuc in carcere detinemus. Nos autem honori Romanæ Ecclesiæ & utilitati omnium paterna volentes solitudine providere, de communi fratrum nostrorum consilio statuimus, & sub excommunicationis poena & suspensionis ordinis & beneficij districtius inhibemus, ne quis apud sedem apostolicam de cetero literas nostras nisi à nobis vel de manibus illorum recipiat qui de mandato nostro sunt ad illud officium deputati. Si verò * persona tantæ auctoritatis extiterit, ut deceat eum per nuncium literas nostras recipere, nuncium ipsum ad cancellariam nostram vel ad nos ipsos mittat idoneum, per quem literas apostolicas juxta formam præscriptam recipiat. Si quis autem in hac parte mandati nostri transgressor extiterit; si laicus fuerit, excommunicationi subjaceat; si Clericus, officij & beneficij sui suspensione damnetur. Verum quia, sicut à falsariis ipsis accepimus, tam ad partes vestras quam ad ceteras regiones per literas transmissas ab eis suæ iniquitatis falsitas multipliciter est diffusa, fraternitati vestre per apostolica scripta mandamus, & districte præcipimus, quatenus provinciale Concilium evocetis, in quo solemnitate & generaliter statuatis ut per singulas parochias publicè proponatur quod si quis à sede apostolica literas impetraverit, quarum tenor possit esse suspectus, & eis uti voluerit, ut statuam poenam evadat, primò fiat collatio de falsa Bulla cum vera, & si eam invenerit falsitate notandam, Episcopo diocesano, Abbatii, vel Archidiacono loci easdem literas nos differat præsentare: qui, veritate comperta, illum qui tales literas reportavit, si laicus fuerit, excommunicationi subjiciat; si Clericus, cum ab officio beneficijque suspendat. Ad hæc, adjicientes statuimus ut generalem excommunicationis sententiam promulgetis, quam per singulas parochias faciatis frequentius innovari, quod si quis falsas literas se cognoscit habere, infra quindecim dies literas illas aut destruat aut resignet, si poenam excommunicationis voluerit evadere; quam, nisi forsitan in mortis articulo, fine speciali mandato nostro à quocunque

*Vide caput Ad
falsariorum. De
falsariis.
*in Tertia Col-
lect. tantu auct.
aliquis extit.*

Q iii